

Tranen.

Tot het licht
op gaat
en zijn reis
aanvangt
van ochtend
tot nacht

tot

nachtelijk
de donkerte
het duister

fluistert
de
wind
in bomen

dromen
winduilen

huilen
de wolven

de morgen

pruilen
de lippen,

drinken
de monden
gulzig

zout
oud
vocht

dat het oog
verlaat

in ronde tranen.